

கம்பராமாயணத்தில் வினையெச்சம் - பெயரெச்சம் இலக்கணத்தின் பயன்பாடு - ஓர் ஆய்வு

The Usage of 'Peyareccam Vinaiyeccam' in Kambaramayanam

சண்முகநாதன் நடராஜன் / Shanmuganathan Nadarajan¹
மனோன்மணி தேவி அண்ணாமலை / Manonmani Devi M. A. R. Annamalai²

¹Postgraduate Student, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris Education University, Malaysia.

²Associate Professor, Faculty of Languages and Communication, Sultan Idris Education University, Malaysia.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

கம்பர் இயற்றிய கம்பராமாயணம் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் தனிச் சிறப்பு வாய்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. கம்பராமாயணம் சமுதாயத்தில் ஒரு தனி மனித வாழ்க்கைக்கு உகந்த மிகச் சிறந்த கருத்துக்களை வழங்கியுள்ளது. இந்த ஆய்வின் நோக்கமானது கம்பராமாயணத்தில் பெயரெச்சம் வினையெச்சம் ஆகிய இலக்கணக்கூறுகளைக் கண்டறிந்து அவற்றைப் பகுத்தாய்தல் செய்வதாகும். இஃது ஒரு பண்புசார் ஆய்வாகும். கம்பராமாயணத்தில், பெயரெச்சம் வினையெச்சம் ஆகிய இலக்கணக்கூறுகளின் பயன்பாட்டினைக் கண்டறிவது இவ்வாய்வின் கண்டுபிடிப்பாக அமைகிறது. மொத்தம் 10500 பாடல்கள் இவ்விதிகாசத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. அதில் ஆரணிய காண்டத்தில் சூரபணகைப் படலத்தில் இடம்பெற்றுள்ள 10 பாடல்களை மட்டும் இவ்வாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

Date of Submission: 23-06-2025
Date of Acceptance: 25-06-2025
Date of Publication: 30-06-2025
Corresponding Author's Email:
manonmanidevi@fbk.upsu.edu.my

கருச்சொற்கள் : கம்பராமாயணம், எச்சம், பெயரெச்சம், வினையெச்சம்

Abstract

Kambaramayanam, composed by Kamban, is regarded as a uniquely significant work in Tamil literary history. It provides profound insights that are highly relevant to an individual's personal life. Furthermore, Kambaramayanam emphasizes moral integrity, righteous living, and unwavering adherence to ethical principles, making it an exceptional text filled with wisdom. The aim of this study is to analyze the grammatical elements noun participles and verb participles found in Kambaramayanam. This research is conducted as qualitative research, using exploratory methods for the first objective and analytical methods for the second objective. Specifically, this study seeks to identify the usage of noun and verb participles within the epic. The Kambaramayanam comprises a total of 10,500 verses. For this research, the Surpanakha episode from the Aranya Kandam (Forest Section) has been selected. From this episode, 10 specific verses have been carefully chosen for analysis.

Keywords : Echam, Kambaramayanam, Peyareccam, Vinaiyeccam

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கியங்களில் காலத்தினால் அழியாத இலக்கியமாகச் சிறப்பிடம் பெற்றது கம்பராமாயணமாகும். வடமொழியில் இராமாயணத்தை இயற்றியவர் வால்மீகி முனிவராவார். அதனைத் தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கும் கலாச்சாரத்திற்கும் ஏற்ப தமிழாக்கம் செய்து கம்பர் தந்த காவியமே கம்பராமாயணமாகும். இக்காப்பியமானது பாலகாண்டம், அயோத்தியா காண்டம், ஆரண்ய காண்டம், கிட்கிந்தா காண்டம், சுந்தர காண்டம், யுத்த காண்டம் எனும் ஆறு காண்டங்களை உள்ளடக்கியுள்ளன. இந்த ஆறு காண்டங்களில் 113 படலங்களும் 10500 பாடல்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. இலக்கணப்படி, ஒரு காப்பியத்தில் தலைவன் எனப்படுபவன் பல நற்பண்புகளையும் சிறப்பம்சங்களையும் கொண்டிருத்தல் அவசியமாகக் கருதப்படுகின்றன. அந்த வகையில் கம்பராமாயணத்தில் இராமப்பிரான் தன்னிகரில்லாத் தலைவனாகப் போற்றப்படுகின்றார். கம்பராமாயணத்தில் கதை பாத்திரங்களின் பண்பு நலன்களுக்கு ஏற்றவாறும் சூழலுக்கு இசைந்தவாறும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கு ஏற்றவாறும் உரிய சந்தங்களோடு அமைத்துக் கம்பர் பாடி இருப்பது படிப்பவர்களின் மனத்தில் நன்கு பதிந்திருப்பதைக் காண முடிகின்றது. பிறர் மனைவியை நோக்கினால் அவனும் அவனைச் சார்ந்த சுற்றமும் குலமும் அழிந்துவிடும் என்பதை, **‘பிறனில் விழைவோர் கிளையொடுங் கொடுப’** என்னும் வரிகளின் மூலம் உணர முடிகின்றது. ‘யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப் போல் வள்ளுவர் போல் இளங்கோவைப் போல் பூமிதனில் யாங்கணுமே கண்டதில்லை, உண்மை வெறும் புகழ்ச்சியில்லை என்று பாரதியார் பாடல் வரிகளில் காண முடிகிறது. மேலும், கம்பர் இயற்றிய இராமாயணத்தில் சமூகப் பிரதிபலிப்புகள், வாழ்வியல் சிந்தனைகள், அரசியல் சிந்தனைகள் ஆகியவை நிரம்பியுள்ளதாகவும் அதனை அரச சார்புள்ள இலக்கியம் எனவும் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர் (Anurathamēnan, 2023). இந்நூல் இவ்வளவு இனிமையாக இருப்பதற்கு முக்கியக் காரணமாக விளங்குவது இதில் கையாளப்பட்டிருக்கும் இலக்கணக் கூறுகளேயாகும். கம்பராமாயணப் பாடல்களில் வினையெச்சம் பெயரெச்சம் பயன்பாடு எவ்வாறு அமைந்துள்ளது என்பதனை இவ்வாய்வின் வழி அறியலாம்.

இலக்கணம் (பெயரெச்சம் / வினையெச்சம்)

இலக்கண நூலாசிரியரான தொல்காப்பியர், எச்சத்தினை ‘எஞ்சுபொருட்கிளவி’ என்று குறிப்பிடுகின்றார். எச்சவினையானது, வினையெச்சம் பெயரெச்சம் என இரு வகைப்படுகிறது. முதலாவதாக, பெயரெச்சம். பெயரெச்சத்தை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம். அவை தெரிநிலைப் பெயரெச்சமும் குறிப்புப் பெயரெச்சமும் ஆகும். காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டுவது தெரிநிலைப் பெயரெச்சம் எனப்படுகிறது. இதில் அ, உம் ஆகிய இரண்டு விகுதிகளும் தெரிநிலைப் பெயரெச்சத்தில் இடம்பெறும். கீழே காணப்படும் எடுத்துக்காட்டுகளின் வழி இதனை அறியலாம்.

இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் போன வாகனம் (‘அ’ பெயரெச்ச விகுதி)

நிகழ்காலப் பெயரெச்சம் போகிற போக்கு (‘அ’ பெயரெச்ச விகுதி)

எதிர்காலப் பெயரெச்சம் பாடும் பாட்டு (‘உம்’ பெயரெச்ச விகுதி)

இதனையடுத்து, பெயரை அடியாகக் கொண்டு காலத்தைக் குறிப்பாக உணர்த்தும் பெயரெச்சம் குறிப்புப் பெயரெச்சம் என்றழைக்கப்படுகிறது. இங்குக் குறிப்புப் பெயரெச்சமானது ‘அ’ என்னும் விகுதி பெற்று வரும். உதாரணமாக, அழகிய மயில், பெரிய படகு, புதிய சட்டை.

வினையெச்சமும் இரண்டு வகைப்படும். அவை தெரிநிலை வினையெச்சமும் குறிப்பு வினையெச்சமும் ஆகும். வினையெச்சச் சொற்கள் பெரும்பாலும் ‘இ’ அல்லது ‘உ’ ஆகிய விகுதிகளைக் கொண்டு முடியும். காலத்தையும் செயலையும் உணர்த்தி நின்று, ஒரு வினைமுற்றினைக் கொண்டு முடிவடையும் எச்சவினைச்சொல் தெரிநிலை வினையெச்சம் எனப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, விளையாடி முடித்தான், படித்து முடித்தான், நடந்து காட்டினான். மாறாக, ஒரு வினையெச்சத் தொடரில் காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டாமல், பண்பினை மட்டும் உணர்த்தி நின்று ஒரு வினைமுற்றைக் கொண்டு முடியுமாயின் எச்சவினைச்சொல் குறிப்பு வினையெச்சம் என்றழைக்கப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, மௌனமாகப் பேசினாள், மெல்ல பாய்ந்தது, உரக்க கத்தினான்.

ஆய்வின் நோக்கம்

கம்பரால் இயற்றப்பட்ட சமய இதிகாச நூல்களில் ஒன்றான கம்பராமாயணத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட இலக்கணக்கூறுகளான பெயரெச்சம், வினையெச்சம் ஆகிய பகுதிகளை ஆராய்வதே இவ்வாய்வின் முதன்மை நோக்கமாகும். இங்கு ஆய்வாளர் கம்பராமாயணப் பாடலில் பெயரெச்சம், வினையெச்சம் பயன்பாட்டினை அடையாளங்கண்டு சான்றுகளுடன் விளக்கம் அளிக்கும் வகையில் இவ்வாய்வு அமைந்துள்ளது.

ஆய்வு வரையறை

ஆய்வாளர் கம்பராமாயணத்தில் இடம்பெற்ற ஆரணிய காண்டம், அதிலும் குறிப்பாகச் சூர்ப்பணகைப் படலத்தை மட்டும் தேர்வு செய்து தமது ஆய்வுக்கு உட்படுத்தியுள்ளார். இவ்வாய்வுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட நூல்களில், கம்பராமாயண உரையாசிரியர் வை.மு. கோபாலகிருஷ்ணமாசாரியார் அவர்கள் இயற்றிய 'ஸ்ரீ கம்பராமாயணம் மூன்றாவது ஆரணிய காண்டம்' என்ற நூல் இந்த ஆய்விற்குப் பாடல்களை ஆராய்வதற்குத் துணைபுரிந்தது. இந்நூலை மேற்கோளாகக் கொண்டு சூர்ப்பணகைப் படலத்தில் இடம்பெற்ற 12 பாடல்களை மட்டும் தேர்வு செய்து அதில் காணப்பட்ட பெயரெச்சம் வினையெச்சம் ஆகிய இலக்கணக்கூறுகளை மட்டும் கண்டறிந்து விளக்கமளிக்கும் வகையில் இவ்வாய்வின் வரையறை அமைந்துள்ளது.

ஆய்விளக்கிய மீள்நோக்கு

த. திருமாறன் (2022). சீதையின் மனச் சீரின்மையும் கம்பர் காட்டும் உளவியல் தீர்வும் என்கின்ற ஆய்வில் ஒவ்வொரு மனித மனங்களிலும் பல சிக்கல்கள் காணப்பட்டாலும், கம்பர் தமது இலக்கியத்தில் சிக்கலுக்குண்டான பல தீர்வுகளையும் மறைமுகமாகச் சொல்லி இருப்பதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும், கம்பராமாயணத்தில் வெளிப்படும் உளவியல் கூறுகளின் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க சான்றாக அசோக வனத்தில் தனிமையில் கவலையாக இருக்கும் சீதையின் நிலமையை மையமாகக் கொள்வதே இவ்வாய்வின் சாரமாகும். அசோகவனத்தில் சீதை தனிமையில் இருந்தபோது அவளுக்கு ஏற்பட்ட அச்ச உணர்வுகளையும், தடுமாற்றங்களையும், எதிர்மறை எண்ணங்களையும், தற்கொலை மனப்பான்மையையும் அதிலிருந்து மீண்டு வர அனுமந்தரின் வார்த்தைகள் சிறந்த தீர்வாக அமைந்ததையும் இக்கட்டுரை உளவியல் நோக்கில் ஆய்வு செய்கிறது. மேலும், அ. அனுராதமேனன் (2023). கம்பராமாயணம் சுட்டும் அரசுகள் - ஒரு விபரண ஆய்வு எனும் கட்டுரையில் கம்பராமாயணத்தில் காணப்படும் ஐந்து அரசுகள் பற்றியும் ஆட்சி முறைகளைப் பற்றியும் ஆட்சி புரிந்தவர்கள் பற்றியும் அரசியலில் இடம்பெற்ற பிரச்சனைகளைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார். தொடர்ந்து, கு. கமலகுருஷ்ணன் (2022), உரைகளில் முற்றுச்சொற்களின் பயன்பாடு என்கின்ற ஆய்வில், பரிமேலழகர் உரையில் வரும் முற்றுச்சொற்களின் பயன்பாடு, நச்சினார்க்கினியர் உரையில் வரும் முற்றுச்சொற்களின் பயன்பாடு, எச்சம் துணைவினையைக்கொண்டு முற்றாதல் முதலியன குறித்து இவ்வாய்வில் விரிவாகக் கூறியுள்ளார். எனவே, கம்பராமாயணத்தில் பெயரெச்சம் வினையெச்சம் ஆகிய இலக்கணக்கூறுகளை அறிந்து ஆய்வை மேற்கொள்ளும் தேவை இருப்பதாலும், முந்தைய ஆய்வுகளோடு வேறுபட்டிருப்பதாலும் இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

ஆய்வு அணுகுமுறை

இவ்வாய்வினை மேற்கொள்ள பண்புசார் அணுகுமுறையைப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சூர்ப்பணகைப் படலத்தில் இடம்பெற்ற பாடல்களிலிருந்து குறிப்பிடத்தக்க பாக்களை மட்டும் தேர்ந்தெடுத்து இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. மேலும், இஃது ஒரு நூலக ஆய்வாகும். இந்த ஆய்வினை மேற்கொள்ள தேவையானத் தரவுகள் திரட்டப்பட்டன. ஆய்வுக் கட்டுரைகள், ஆய்வேடுகள், நூல்கள், இணைய பதிவுகள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

ஆய்வுக் கண்டுபிடிப்பும் கலந்துரையாடலும்
தெரிநிலைப் பெயரெச்சம்

சூர்ப்பணகைப் படலம் (2736)

ஓதிமம் ஒதுங்க, கண்ட
உத்தமன், உழையள் ஆகும்
சீதை தன் நடையை நோக்கி, சிறியது ஓர்
முறுவல் செய்தான்;
மாது அவள் தானும், ஆண்டு வந்து,
நீர் உண்டு, மீளும்
போதகம் நடப்ப நோக்கி, புதியது ஓர்
முறுவல் பூத்த

பொருள்: இராமனும் சீதையும் கோதாவரிக் கரையில் தனிமையில் இருக்க, அங்கு நீர் அருந்த சில அன்னப்பறவைகள் வருகின்றன. அப்பொழுது அங்கு வரும் அன்னப்பறவைகளின் நடையை இராமன் பார்த்துச் சீதையின் நடையோடு ஒப்பிட்டு ஒரு புன்னகை செய்கிறான். அதே ஆற்றங்கரையில் நீர் அருந்த யானைகள் வருகின்றன. நீர் அருந்தி செல்லும் ஆண் யானையைச் சீதை பார்க்கிறாள். இராமனின் நடையை நினைத்துப் பார்த்து என்றும் இல்லாமல் அன்று புதியதாய் ஒரு புன்னகைச் செய்கிறாள் என்று இப்பாடல் வரிகள் உணர்த்துகின்றன. இப்பாடல் வரியில் இடம்பெரும் **கண்ட உத்தமன்** என்பது பெயரெச்சமாகும். உத்தமன் என்ற பெயருடன் நிறைவுபெருவதால் கண்ட என்பது பெயரெச்சமாகும். இங்குக் காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டுவதால் கண்ட உத்தமன் தெரிநிலைப் பெயரெச்சம் எனப்படுகிறது.

சூர்ப்பணகைப் படலம் (2742)

எண் தகும் இமையவர், அரக்கர்
எங்கள்மேல்
விட்டனர்; விலக்குதி,
என்ன மேலைநாள்
அண்டசத்து அருந் துயில்
துறந்த ஐயனைக்
கண்டனள், தன் கிளைக்கு
இறுதி காட்டுவாள்.

பொருள்: முன்னொரு காலத்தில் தேவர்கள் அனைவரும் ஒன்று கூடி அரக்கர்கள் எல்லாம் தங்களைத் துன்புறுத்துவதாகத் திருமாலிடம் சென்று முறையிட்டனர். அத்துன்பத்திலிருந்து தங்களைக் காப்பாற்றும் படி திருமாலிடம் வேண்டி நின்றனர். அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க ஆதிசேசன் மேல் துயில் கொண்டிருந்த திருமாலும் தன் துயிலை விட்டு உலகத்தில் அவதரித்தார். அப்படி அவதரித்தவரே தன் குலத்திற்கே முடிவைத் தேடி தரும் சூர்ப்பணகைக்

கண்டாள் என்பது இப்பாடல் வரிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. மேலே கொடுக்கப்பட்ட வரிகளில் **துறந்த ஐயனை** எனுன் தொடர் பெயரெச்சமாக விளங்குகின்றது. ஐயன் என்கின்ற பெயருடன் நிறைவுபெருவதால் துறந்த என்பது தெரிநிலைப் பெயரெச்சமாகும். இதில் 'அ' என்கின்ற விசுவதி இடம்பெற்றுள்ளது.

சூர்ப்பணகைப் படலம் (2762)

பஞ்சி ஒளிர், விஞ்சு குளிர்

பல்லவம் அணுங்க,

செஞ் சேவிய கஞ்சம் நிகர்,

சீராடியாழ் ஆகி,

ஆம் சொல் இல மஞ்சளை என, அன்னம்

என, மின்னும்

வஞ்சி என, நஞ்சம் என, வஞ்ச

மகள் வந்தாள்

பொருள் : சூர்ப்பணகை நடந்து வரும் பொழுது அவளுடைய பாதம் பஞ்சு போல் மென்மையாக இருப்பதாக இப்பாடல் வரிகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. மேலும், கொடியின் தளிர் அவள் பாதத்தைப் பார்த்து, 'இவ்வளவு மென்மையாகவும் பளிச்சென்று ஒளி வீசுவதாகவும் இருக்கிறதே! நாம் இத்தகைய தோற்றத்தில் இல்லையே', என்று கொடியின் தளிர் வருத்தப்படுகின்றது என்றும் சித்தரிக்கப்படுகிறது. மேலும், கம்பர் சூர்ப்பணகையின் பாதம் தாமரை மலர் போல் சிவந்த நிறத்தில் இருப்பதாகவும் அப்படிப்பட்ட பாதங்களில் அடி எடுத்து வைத்து நடந்து வருவது மயில் போலவும் அன்னம் போலவும் மென்மையாக இருக்கிறது என்றும் கம்பர் சித்தரிக்கிறார். மின்னுகின்ற வஞ்சிக்கொடி போல அழகாய் காட்சி அளித்தாலும், மென்மையாக அன்னம் போல நடந்து வந்தாலும், சூர்ப்பணகை எண்ணத்தில் இராமனை மயக்கும் வஞ்சம் இருந்ததால் 'வஞ்ச மகள் வந்தாள்', என்று மேலே உள்ள வரிகளில் கம்பர் சுட்டிக் காட்டுகிறார். **மின்னும் வஞ்சி** எனுன் தொடர் பெயரெச்சமாக விளங்குகின்றது. வஞ்சி என்கின்ற பெயருடன் நிறைவுபெருவதால் மின்னும் என்பது பெயரெச்சமாகும். மின்னும் வஞ்சி என்கின்ற தொடர் இங்குக் காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டுகிறது. எனவே, இது தெரிநிலைப் பெயரெச்சம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. மின்னும் வஞ்சி என்பது எதிர்காலப் பெயரெச்சமாகும். இங்கு எதிர்காலத்தை 'உம்' என்கின்ற விசுவதி உணர்த்துகிறது.

சூர்ப்பணகைப் படலம் (2771)

அவ் உரை கேட்ட வீரன்,

ஐயறு மனத்தான், செய்கை

செய்விது அன்று; அறிதல் ஆகும் சிறிதின்

என்று உணர செங்கண்

வெவ் உரு அமைந்தோன் தங்கை என்றது

மெய்ம்மை ஆயின்

இவ் உரு இயைந்த தன்மை இயம்புதி

இயல்பின் என்றான்.

பொருள் : ராமன் உண்மையிலேயே சூர்ப்பணகை யார் என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறார். அப்பொழுது சூர்ப்பணகை தான் பிரம்மாவின் பேத்தி எனவும் குபேரனின் தங்கை எனவும் ராவணனின் தங்கை எனவும் கூறுகிறாள். ராவணனின் தங்கை என்றால் நிச்சயம் அவள் ஓர் அரைக்கையாகத் தான் இருக்க வேண்டும் என்று இராமன் எண்ணுகிறார். உடனே, இராமரின் மனத்தில் சந்தேகம் வர சூர்ப்பணகையிடம் சில வினாக்களை எழுப்புகிறார். அப்பொழுது சூர்ப்பணியின் கண்கள் கோவத்தால் சிவக்கிறது. உண்மையிலேயே இராவணனின் தங்கை என்றால், இந்தத் தெய்வ வடிவம் ஏற்பட்ட தன்மை எப்படி நேர்ந்தது என்பதைச் சூர்ப்பணங்கையிடம் வினா எழுப்புகிறார். இந்த வரிகளில் உள்ள **கேட்ட வீரன்** என்பது பெயரெச்சத்தைக் குறிக்கின்றது. இது தெரிநிலைப் பெயரெச்சமாகும். வீரன் என்ற பெயருடன் நிறைவுபெருவதால் கேட்ட என்பது பெயரெச்சமாக விளங்குகிறது.

சூர்ப்பணகைப் படலம் (2798)

வளை எயிற்றவர்களோடு வரும்

விளையாட்டு என்றாலும்,

விளைவன தீமையே ஆம் என்பதை

உணர்ந்து, வீரன்,

உளைவன இயற்றல்; ஒல்லை உன்

நிலை உணருமாகில்,

இளையவன் முனியும்; நங்கை! ஏகுதி

விரைவில் என்றான்.

பொருள் : ஒருநாள் சூர்ப்பணகை இராமனோடு பேசிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது சீதை அவ்வழியே நடந்து வருகிறாள். சூர்ப்பணகை சீதையின் அழகைக் கண்டு வியந்து பார்க்கிறாள். பிறகு அவள் மேல் கோபம் கொள்கிறாள். சீதையைப் பார்த்து அவள் ஓர் அரக்கி என்று இராமனிடம் கூறுகிறாள். அதுமட்டுமல்லாமல், சீதையை நம்பவே கூடாது என்று இராமனிடம் சொல்லி வைக்கிறாள். அச்சமயம் சீதை அஞ்ச நடுங்கி இராமனின் பின்னால் சென்று ஒளிந்து கொள்கிறாள். உடனே, இராமன் விளையாடியது போதும் என்று சூர்ப்பணங்கையை அவ்விடத்தை விட்டு விரட்டுகிறான். கோரை பற்களைக் கொண்ட அரக்கர்களோடு விளையாடினால் தீமையைப் பயக்கும் என்று உணர்கிறான். மேலும், சூர்ப்பணகையைச் சீக்கிரமே அவ்விடத்தை விட்டுச் சென்று விடுமாறும், இலக்குவன் வந்தால் நிச்சயம் கோபப்படுவான் என்றும் நினைத்து அவளை விரட்ட முற்படுகிறான். இப்பாடல் வரியில் இடம்பெரும் **வரும் விளையாட்டு** எனும் தொடரானது பெயரெச்சமாகும். விளையாட்டு என்ற பெயருடன் நிறைவுபெருவதால் வரும் என்பது பெயரெச்சமாகும். இங்குக் காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டுவதால் வரும் விளையாட்டு தெரிநிலைப் பெயரெச்சமாகக் கருதப்படுகிறது.

தெரிநிலை வினையெச்சம்

சூர்ப்பணகைப் படலம் (2826)

அக் கணத்து அவள் வாய் திறந்து

அரற்றினாள் அமலை,

திக்கு அனைத்திலும் சென்றது;

தேவர்தம் செவியும்

புக்கது; உற்றது புகழ்வது ஏன்?

மூக்கு எனும் புழையூடு

உக்க சோரியின் ஈரம் உற்று,

உருகியது உலகம்.

பொருள் : இலக்குவண் சூர்ப்பணங்கையின் மூக்கை அறுத்து எறியும் பொழுது அவள் வாய் திறந்து அழுகிறாள். அவளின் வலியையும் அவமானத்தையும் துன்பத்தையும் கம்பன் பாட்டில் எடுத்துரைக்கிறார். அஃதாவது, அந்தச் சம்பவத்திற்குப் பிறகு சூர்ப்பணகை வாய் திறந்து அலறிய பொழுது அந்த அலறல் ஓசை அனைத்துத் திசைகளுக்கும் சென்றன. மேலும், அவளுடைய கதறல் வானுலகையும் எட்டியது; தேவர்களின் காதையும் எட்டியது. சூர்ப்பணங்கையின் மூக்கில் இருந்து வடிந்து ஓடிய இரத்தம் உலகம் அனைத்தையும் நனைத்தது என்று இப்பாடல் வரி உணர்த்துகின்றன. மேலே காணப்படும் **திறந்து அரற்றினாள்** எனும் தொடரானது வினையெச்சமாகும். அரற்றினாள் என்கின்ற வினையுடன் நிறைவுபெறுவதால் திறந்த என்பது வினையெச்சமாகக் கருதப்படுகிறது. மேலும், இது காலத்தையும் செயலையும் உணர்த்தி நின்று காட்டுவதால், இதனைத் தெரிநிலை வினையெச்சம் என்று கூறப்படுகிறது.

சூர்ப்பணகைப் படலம் (2792)

பொரு திறத்தானை நோக்கி பூவையை,

நோக்கி நின்றாள்,

கருதமற்று இனிவேறு இல்லை;

கமலத்துக் கடவுள்தானே,

ஒரு திறத்து உணர நோக்கி, உருவினுக்கு,

உலகம் மூன்றின்

இரு திறத்தார்க்கும், செய்த வரம்பு இவர்

இருவர் என்றாள்.

பொருள் : போரில் வல்லமை பெற்ற இராமனையும் அழகில் சிறந்தவளாக விளங்கும் சீதையையும் கண்டு வியந்து நிற்கிறாள் சூர்ப்பணகை. மேலும், தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் பிரம்மனுக்கு நிகராக இராமனைச் சித்தரிக்கிறாள். இராமரும் சீதையும் தெய்வீகமான ஜோடி எனவும் இனி யாரையும் நினைக்க வேண்டியது இல்லை. இந்த இருவருமே தான் உலகிலேயே உண்மையான தெய்வங்கள் என்று எண்ணுகிறாள். கமலத்தின் மேல் வாழும் கடவுள் பிரம்மாவைப் போல இந்த இருவரையுமே காட்சியளிப்பதோடு, இவ்விருவரும் உலகத்தின் மூன்று நிலைகளையும் நிர்வகிக்கும் இரு பரம்பொருள்கள் எனவும் சூர்ப்பணங்கை சித்தரிப்பதாக இப்பாடல் வரிகள் விளக்குகின்றன. இப்பாடல் வரியில் இடம்பெரும் **நோக்கி நின்றாள்** எனும் தொடரானது தெரிநிலை வினையெச்சமாகும். நின்றான் என்ற வினையுடன் நிறைவுபெருவதால் நோக்கி என்பது வினையெச்சமாகும்.

சூர்ப்பணகைப் படலம் (2831)

ஊற்றும் மிக்க நீர் அருவியின்
ஒழுகிய குருதிச்
சேற்று வெள்ளத்துள் திரிபவள்,
தேவரும் இரிய,
கூற்றும் உட்கும் தன் குலத்தினோர்
எலாம் கூறி,
ஆற்றுகிற்கிலள்; பற்பல பன்னி
நின்று அழைத்தாள்.

பொருள் : ஒரு பெண் போரில் ஏற்பட்ட காயங்களால் ரத்த வெள்ளத்தில் அலைந்து திரிவதை இப்பாடல் வரிகள் குறிப்பிடுகின்றன. மேலும், அவளுடைய நிலையைக் கண்ட தேவர்கள் கூட மனம் இறங்கும் அளவிற்கு அவளுடைய நிலை இருந்தது. அவள் மரணத்திற்குச் சிறிதும் அஞ்சாமல் தனது வீரர்களின் பெயர்களை உச்சரித்த வண்ணம் இருக்கிறாள். அவளால் தனது உணர்வுகளை அடக்க முடியவில்லை. இருந்த போதும் அவள் விடாமல் தனது குலத்தினரை அழைத்துக் கொண்டே இருந்தாள் என்பதனை கம்பர் மேலே காணப்படும் வரிகளின் மூலம் எடுத்துரைக்கிறார். இப்பாடல் வரியில் உள்ள **நின்று அழைத்தாள்** என்பது வினையெச்சமாகும். அழைத்தாள் என்ற வினையுடன் நிறைவுபெருவதால் நின்று என்பது வினையெச்சமாகும். இங்குக் காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டுவதால் நின்று அழைத்தாள் என்பது தெரிநிலை வினையெச்சம் எனப்படுகிறது. இங்கு வினையெச்சச் சொல்லானது 'உ' என்ற ஓசையைக் கொண்டு முடிகிறது.

சூர்ப்பணகைப் படலம் (2851)

மூரல் முறுவலன், இளைய
மொய்ம் மினோன் முகம் நோக்கி,
வீர! விரைந்தனை, இவள்தன்
விடு காதும்,கொடி மூக்கும்,
ஈர நினைந்து இவள் இளைத்த
பிழை ஏன்? என்றி இறை வனவ,
சூர நெடுந்தகை அவனை
அடி வணங்கிச் சொல்லுவான்.

பொருள் : இராமன் புன்சிரிப்புடன் தன் தம்பி இலக்குவணனை நோக்கி “வீரனே சூர்ப்பணங்கையின் காதையும் மூக்கையும் அறுத்தெறிந்ததற்கு என்ன காரணம்? அவள் செய்த குற்றம் தான் என்ன?”, என்று வினவினார். அறிவும் பணிவும் மிக்க இலக்குவணன் இராமனின் திருவடியைப் பணிந்து நடந்தவற்றைக் கூறலானான் என்று இந்த வரிகள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன. **வணங்கிச் சொல்லுவான்** எனுன் தொடர் வினையெச்சமாக விளங்குகின்றது. சொல்லுவான் என்கின்ற வினையுடன் நிறைவுபெருவதால் வணங்கி என்பது வினையெச்சமாகும். இதில் 'இ' என்கின்ற விகுதி இடம்பெற்றுள்ளது.

சூர்ப்பணகைப் படலம் (2874)

ஏற்ற நெடுங் கொடி மூக்கும், இரு காதும்
முலை இரண்டும், இழந்தும் வாழ
ஆற்றுவனே? வஞ்சனையால், உமை உள்ள
பரிசு அறிவான் அமைந்தது அன்றோ?
காற்றினிலும் கனலினிலும் கடியானை,
கொடியானை, கரனை, உங்கள்
கூற்றுவனை இப்பொழுதே கொணர்கின்றேன்
என்று சலம் கொண்டு போனாள்.

பொருள் : என் அழகுடன் பொருந்தி இருந்த எனது மூக்கு, காது, மார்கங்கள் ஆகியவற்றை வெட்டி எரிந்த பிறகும், உயிரோடு வாழ்வதைப் பொறுத்திருப்பேனா? மாட்டேன், என்று சூர்ப்பணகை கூறுகிறார். மேலும், உன்னுடைய வஞ்சனையினால் இந்நிலைக்கு என்னை ஆளாக்கி விட்டாய் அல்லவா? “நீரையும் நெருப்பையும் விட ஆற்றல் உடைய கொடியவனான ஒருவனைக் கூட்டி வந்து உன்னை அளிக்கச் செய்கிறேன்”, என்று தனியாத கோபத்துடன் கூறி செல்கிறாள் சூர்ப்பணகை என்பதையே இவ்வரிகள் நமக்குப் புலப்படுத்துகின்றன. மேலே கொடுக்கப்பட்ட வரிகளில் வினையெச்சம் என்று அடையாளங் காணப்பட்ட தொடரானது **கொண்டு போனாள்** எனும் தொடராகும். இதில் போனாள் என்கின்ற வினையுடன் நிறைவுபெருவதால் கொண்டு என்பது தெரிநிலை வினையெச்சமாகும்.

முடிவுரை

கம்பரால் இயற்றப்பட்ட கம்பராமாயணம் எனும் இதிகாசமானது உலகப்புழை பெற்றதாகக் கருதப்படுகிறது. இந்நூல் மனித வாழ்க்கைக்குச் சிறந்த கருத்துகளை உள்ளடக்கிய நூலாக மட்டுமல்லாமல், பல இலக்கணக் கூறுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளன என்பதனை அறிய முடிகிறது. இவ்வாய்வில் பெயரெச்சங்களும் வினையெச்சங்களும் கண்டறியப்பட்டு அவற்றின் பயன்பாடு விளக்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கம்பராமாயணத்தில் இடம்பெற்றுள்ள 10500 பாடல்களிலிருந்து, சூர்ப்பணகைப் படலத்தில் உள்ள 10 பாடல்கள் மட்டும் தேர்தெடுக்கப்பட்டு, இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்தப் பத்துப் பாடல்களிலும் பெயரெச்சம் வினையெச்சம் ஆகிய இலக்கணக்கூறுகளை மிகவும் அழகாகக் கையாளப்பட்டுள்ளது. மேலும், இவ்வாய்வில் பெயரெச்சம் வினையெச்சம் பயன்பாடு பற்றிய விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. பாடல் வரிகளுக்கு அழகைச் சேர்ப்பது இலக்கணங்களே என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. எனவே, இலக்கியங்களையும் இலக்கணங்களையும் நம் இரு கண்களுக்கு ஒப்பாகக் கருதி, முறையாகக் கற்று மொழியறிவை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

துணைநூற்பட்டியல்

- Kavitha, P., & Senthilkumar, S. (2021). கம்பராமாயணம் கற்பிக்கும் தனிமனித அறநெறி Individual Morality as Prescribed by Kambha Ramayanam. Journal of Tamil Peraivu (தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ்), 10(2), 93-100.
- Anurathamennan, A. (2023). கம்பராமாயணம் சுட்டும் அரசுகள்-ஒரு விபரண ஆய்வு.
- Kamalakrishnan, K. (2022). உரைகளில் முற்றுச்சொற்களின் பயன்பாடு. Journal of Indian Studies (இந்திய ஆய்விதழ்), 15(1), 20-34.

- Seenii Naina Mohammed, S. (2022). Nalla Tamil Ilakkanam, Zafar Sdn. Bhd, Penang, Malaysia.
- கோபால கிருஷ்ணமாசார்யார், வை. மு.(kōpāla kirusṇamācāryār vai mu)(1965). வை.மு. நரசிம்மன். சென்னை.
- Nuhman, M. A. (2024). மொழியியல் நோக்கில் இலக்கணமும் இலக்கண மரபுகளும்.
- Vasantakumaran, S. (2020). Improve learning of peyareccam by using film technique [திரைப்பட உத்தியைப் பயன்படுத்தி மாணவர்களின் பெயரெச்சம் கற்றலை மேம்படுத்துதல்]. Muallim Journal of Social Sciences and Humanities, 73-78.
- Sundaram, V. A. (2021). Iconic and Historic Mea Culpa in CN Annadurai's The Swooning of the God of Justice. International Journal of English: Literature, Language & Skills.
- Thirunavukkarasu, S. (2021). Tamil ilakkaṇac cirappukaḷ [Specialty in Tamil grammar]: தமிழ் இலக்கணச் சிறப்புகள். Muallim Journal of Social Sciences and Humanities, 10-16.